

Dette maa nu alene stee ved at kjothale dem, da der hverken er Beddinger eller Dok. Jeg har seet Skibe vente i Maaneder for at kunne blive reparerede, og endda have de maattet forlade Helsingørs Havn uden at kunne finde Plads, fordi de ikke kunde vente til den Tid, da Reparationen kunde finde Sted. Der er et Trede, hvortil Havnen har været brugt, og som det ærede Medlem vel især sigtede til, da han sagde, at den var for lille, — det er som Nødhavn. Naar Sundet er tilfrosset, og Skibene ikke kunne komme til Kjøbenhavn, er Helsingørs Havn endnu aaben, og saa kunne Skibene søge ind dertil. Det indtræffer jo ikke hvert Aar, at Østersøen er tilfrosset, og derfor kan det heller ikke hvert Aar vise sig, at Helsingørs Havn er utilstrækkelig som Nødhavn; det indtræffer ikke engang i Regelen; men enhver Vintervinter, i hvilken Kjøbenhavn har været utilgængelig, har Helsingørs Havn altid viist sig at være for lille. Man har da altid seet Skibene ligge pakkede op til hinanden, saa at vel ingen Indvaaner i Helsingør er gaaet tilfængs uden stor Frygt, thi ved Udbrud af Ild i Havnen vilde ikke alene mange kostbare Værdier, der vel for det Meste tilhørte fremmede Nationer, gaae tabte, da der er Mangel paa Plads til at hale Skibene ud, men ogsaa Byen vilde være udsat for en overhængende Fare. Med Hensyn til dette sidste Punkt er der ogsaa indkommet Andragender fra flere hundrede, maaffec over tusinde Skibsførere om, at der maatte sørges for, at Helsingørs Havn fik en passende Udvidelse. Den samme Nødvendighed, der er tilstede for civiliserede Stater til at have Fyrtaarne paa Kysterne for at vejlede de Søfarende, synes ogsaa at maatte byde, at man foretager en Udvidelse af Havnene, som sætter dem istand til at modtage Skibene uden Fare for disse. Jeg har seet Risgangen udenfor Helsingør være saa stærk, at den har sat Skibene op paa Land, fordi de ikke kunde modstaae den; jeg har seet Skibe blive skruede op paa Bastionen ved Kron-

borg, — det er mange Aar siden, i 1828, om jeg mindes ret, altsaa efterat den nye Havn var anlagt. Det ærede Medlem har imidlertid ingenlunde ønsket, at Helsingør ikke skulde faae den Sum, her er budgetteret, til Havneanlægget, men blot ønsket, at Anlægget skulde stee paa den hensigtsmæssigste Maade, at Havnens Udvidelse skulde være noget mindre. Derfor maa jeg takke det ærede Medlem, og jeg maa ganske samstemme med ham i, at det vilde være særdeles gavnligt for Helsingør By at faae en Dok, og det vilde ikke alene være gavnligt for Helsingør By, men ogsaa for Kjøbenhavn, thi her i Kjøbenhavn er der ikke en eneste Dok, som er anvendelig for Koffardskibe. Danske Skibsejere, Kjøbenhavnske Skibsejere ere ofte nødt til at sende deres Skibe til Malmø for at faae dem reparerede; denne lille Gjenbostad er i den Henseende langt forud for os. Jeg troer imidlertid, at dette Dokanlæg vil ligefrem blive hidført af Havnens Udvidelse, idet der er anvist Plads dertil. Helsingør har ikke ladet det være ude af Sigte at faae flige Anlæg bragte istand ved private Midler. Om Underhandlinger ere i Gang i dette Døgn, kan jeg ikke sige; de have været i Gang, men jeg veed ikke, om de ere afbrudte. En af Hovedbetingelserne for en Dok, og som jeg troer meget vil bidrage til, at den vil komme istand, er Havnens Udvidelse; at henvende sig til Staten om Hjælp til Anlæg af en saadan Dok, det har Byen ikke troet at burde gjøre, idet den ikke har villet trække større Bærler paa Staten, end der kunde behøves for at opnaae, hvad der under nærværende Forhold kunde synes at være nødvendigt. Jeg maa imidlertid tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Helsingørs Havn, som ogsaa gjælder andre Havne i Landet, hvor det er nødvendigt at foretage større Arbejder, som Uddybning og overhovedet alle commercielle Anlæg, der ledes med Dygtighed, Indsigt og Kløgskab, at de Benge, der udgives dertil, ere ikke at betragte som bortkastede eller offerede.